

skal Den kgl. grønlandske Handel fungere som salgsorganisation. Salgsorganisationen — indtil videre altså Den kgl. grønlandske Handel — skal i sin prisansættelse til de grønlandske og danske leverandører tage konjunkturpolitiske hensyn, så at der i gode tider opspares en *konjunkturfond*, som i dårlige tider kan benyttes til at holde højere priser til producenterne, end afsætningsmulighederne egentlig betinger.

For at salgsorganisationen skal kunne varetage sin *konjunkturudvignende* opgave, må det imidlertid være en forudsætning, at alle i Grønland bosatte fangere, fiskere, fåreholdere og andre erhvervsdrivende har pligt til at afsætte deres til salg udenfor Grønland beregnede produkter enten direkte til salgsorganisationen eller til en af de til salgsorganisationen knyttede eksportvirksomheder, og samme forpligtelse må pålægges danske, herunder færøske fiskerbåde, der har fået tilladelse til at fiske på det grønlandske søterritorium.

Medens danske og færøske fiskere hidtil i henhold til lovene af 7. maj 1937 og 15. marts 1939 har haft særlige rettigheder på en del af det grønlandske søterritorium og visse steder også på landterritoriet med hensyn til fiskeri og oprettelse af private virksomheder og anlæg, tilstræbes der således nu en ordning, som stiller grønlandske, færøske og andre danske fiskere ens i henseende til de vilkår, under hvilke der fremtidig kan drives fiskeri og fiskeindustrivirksomhed ved og i Grønland, ligesom man har anset det for rigtigst, at hele den grønlandske vestkyst bliver behandlet som en enhed.

Man er dog opmærksom på, at ophævelsen af de før-omtalte særordninger, som navnlig de færøske fiskere i vidt omfang har gjort brug af, gør det naturligt, at man forinden fører forhandling med det færøske landsstyre om mulighederne for et samarbejde mellem den grønlandske salgsorganisation og færøske salgsorganisationer for fisk og fiskeprodukter — inden bestemmelserne i lovens kap. II sættes i kraft overfor færøske fiskere.